

Peter Olesen
Mine stillesteder
184 sider
Frydenlund

Endnu en lækkerbissen af en bog fra Peter Olesen. Gennem årene har han formået at bistå læserne i at finde steder, hvor man bare kan slå sig ned og finde sin indre dagdriver frem eller meditativt gå rundt og opdage åer, bygninger, vandløb, haver og meget, meget mere.

Nu kommer så bogen her midt i en tid, hvor forlaget på bagsideteksten oplever, at vi mere end nogensinde før har brug for at finde ro og tage et hvil fra hverdagens stress og jag.

Det kan jo så diskuteres, om vi ikke altid har haft det sådan; men blot har underkendt det. Men bogen her er value for money og indeholder meget personlig tekst og herudover en lang række flotte og meditative billeder fra så forskellige steder som Hammershus, Bramsnæs Vig, Dragerup Skov, Vesterhavet, Vejby Strand og mange, mange flere.

Hvert eneste billede er så roligt og godt sat op, at vi kan få flere timer til at gå med at falde hen i farver og konturer. Læg den på natbordet, og brug den som indsovning.

Peter Olesen tager os med på vandring gennem sit liv, hvor han fortæller, at han altid har søgt stilheden. Og han tager os med derhen, hvor han opsøgte den og befandt sig rigtig godt som alternativ til larmende steder som f.eks. Roskilde Festival. Og hvor han ellers i det hele taget altid har forsøgt at undgå støj og i stedet sværmet for steder, hvor der var ro både ude og inde.

De fleste af os kender i forvejen til at søge roen, når det er muligt.

Et postulat, der muligvis holder, men også kun muligvis, idet det måske nok er flertallet, der nu og da vil have ro og fred, men er det DE FLESTE, hvis man også inddrager unge og andre miljøer???

Peter Olesen har lånt formuleringen *Jeg elsker Stilhed* fra foreningen af samme navn, dog udvidet med et vi i ***Vi elsker Stilhed***, som han da også henviser til i bogen.

På den måde legaliserer han også den brede befolknings muligheder for at opsøge en decideret forening, der arbejder for ro og fred i samfundet.

Ellers tager Peter Olesen os ind i det tekstunivers, som fortæller, hvor betagende stilhed kan være, og hvilke muligheder, der ligger i stilheden, og hvilke ord, man kan sætte på et behov for ro, som man måske ikke helt var klar over, at man havde.

En anden af bogens styrker er, at den i sit nuancerede valg af tekst og billeder kan være med til at gøre det ganske, ganske legitimt at søge roen og stilheden uden at skulle forsvare det hverken for sig selv eller andre.

Naturen, bølgerne, vinden og fuglene viser Peter Olesen os også ved at fortælle om de vandreture, han lærte at sætte pris på, da han i sin tid flyttede ind i sin egentlige første egen bolig i Allinge, hvor der er begrænsede muligheder, og hvor han lærte at sætte pris på stilhed.

Vi kommer også til Borgheseparken i Rom og til strandliggeri på Samos, der efter forfatterens mening nu ikke er helt, hvad det har været på grund af et støjende stranddiskotek, der ødelægger det hele. *Det må vi have stoppet*, mener Peter Olesen, og vi kan se glimt i hans øje.

Nærværende anmelder kender udmærket såvel Borghese i Rom, hvor forfatteren holder af at kigge på mennesker, og også Samos, hvor forfatteren har fået ødelagt sin ro. Så må han afsted til Sommerfugledalen på øen eller landsbyen Manolates oppe i bjergene. Så skal han få ro på alle pengene. Men han kan jo ringe, hvis han vil have inspiration til sin næste bog, der sikkert som den her bliver anderledes og fremragende.